

תורה אור • פרשת וישלח • מאמר 1

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו כו'

ויעקב שלח מלאכים לפניו

יעקב, ששורשו בעולם התיקון המסודר, שלח אל עשו, ששורשו העליון הוא באורות המקיפים הגבוהים של התוהו, כדי להוריד אורות אלה אל התיקון. הוא סבר שהדבר אפשרי משום שהתיקון הושלם, וברכה שורה רק במקום שלם.

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

Likkutei Torah

הפרשה החסידית

likkuteitorah.com/he/torah-ohr/vayishlach/1/

הנקודה

יעקב, ששורשו בעולם התיקון המסודר, שלח אל עשו, ששורשו העליון הוא באורות המקיפים הגבוהים של התוהו, כדי להוריד אורות אלה אל התיקון. הוא סבר שהדבר אפשרי משום שהתיקון הושלם, וברכה שורה רק במקום שלם.

כל קטע: לשון המאמר, אחר כך התרגום, ואחר כך ביאור קצר תחת קו זהב. המספרים הקטנים בלשון המאמר מפנים להערות שבסוף.

המאמר בקצרה

המאמר קורא את הפסוקים הפותחים של פרשת וישלח כסיפור קבלי, פסוק אחר פסוק. שורשו של יעקב הוא בשם מ"ה שבעולם התיקון, ואילו עשו מושרש בעולם התוהו, שאורותיו היו גדולים מכדי שהכלים יוכלו להכילם. האורות הסתלקו ונעשו אורות מקיפים, ואילו הכלים נשברו ונפלו; משום כך עשו למטה הוא רשע. אולם בשורשו העמוק ביותר עשו עומד למעלה מיעקב, שכן אורות התוהו גבוהים מאורות התיקון. יעקב חשב שעשו כבר התברר וחזר לשורשו זה, ולכן שלח מלאכים "לפניו" — אל מדרגה שלמעלה ממדרגתו שלו — כדי להוריד את האור המקיף אל האור הפנימי של התיקון, וכך לאחד ביניהם. המסר שלו, "עם לבן גרתי, ויהי לי שור וחמור", הודיע שהתיקון של אצילות הושלם: כל המדרגות תוקנו באמצעות שם מ"ה, תוך המשכה מן הלוכח העליון. מאחר שהזוהר מלמד שברכה שורה רק במקום שלם, ובעולם התיקון נהפך החושך לאור, היה יעקב ראוי "למצוא חן" בעיני עשו — כלומר, לקבל את האור המקיף של התוהו.

מבנה

1	שני שורשים: תיקון ותוהו	¶1
שורשו של יעקב בשם מ"ה שבתיקון, ושורשו של עשו בתוהו. הכלים השבורים של התוהו גורמים לכך שעשו למטה הוא רשע, אך אורות התוהו — שורשו העמוק ביותר — גבוהים מאורות התיקון.		
2	השליחות "לפניו"	¶2
מתוך אמונה שעשו התברר, יעקב שולח אל מדרגה שלמעלה משלו — המלכים הקדמונים של התוהו — כדי להוריד את האור המקיף שלהם אל האור הפנימי של התיקון.		
3	המסר: התיקון הושלם	¶3
שנותיו אצל לבן, והשור, החמור והעבדים שהיו לו, מבטאים שכל מדרגות האצילות תוקנו באמצעות שם מ"ה.		
4	מקום שלם לברכה	¶4
בהמשיכו מן הלוכח העליון, השלים יעקב את התיקון. ברכה שורה רק במקום שלם, ולכן כעת הוא ראוי "למצוא חן" ולקבל את האור המקיף של התוהו.		

מושגים

תוהוהו	תיקוןתקון
העולם הראשון, הבלתי יציב, שאורותיו העזים לא יכלו להיכלל בכליו. האורות הסתלקו למעלה והכלים נשברו ונפלו.	עולם האצילות המסודר שבא לאחר התוהו, ובו האורות מדודים כך שיתאימו לכליהם; הוא נבנה באמצעות שם מ"ה. יעקב הוא שורשו.

שם מ"השם מ"ה

כתיב שם הוי' שערך המספרי של אותיותיו הוא 45; זהו הכוח שמתקן ומסדר את מדרגות האצילות.

אורות מקיפים מקיפים

אורות גדולים מכדי להיכנס לכלי, והם משפיעים עליו מבחוץ. אורות התוהו נעשו מקיפים לאחר שהסתלקו מכליהם.

אור פנימיאור פנימי

אור שמתלבש בתוך כלי ומתאם אליו, כפי שקורה בתיקון. המטרה היא שהמקיף יאיר בתוך האור הפנימי.

המלכים הקדמוניםמלכין קדמאין

מלכי אדום שמלכו לפני שמלך בישראל; בקבלה הם נקראים עולמות התוהו. הם שורשו של עשו.

הלובן העליוןלובן העליון

מדרגה גבוהה מאוד, הנרמזת בשם לבן, שממנה המשיך יעקב את הכוח לתקן את כל האצילות.

מקום שלםאתר שלים

התנאי שקובע הזוהר להשראת הברכה: כלי שלם. התיקון שהושלם הוא מקום כזה עבור האורות המקיפים.

קטע 1 • 11

שני שורשים: תיקון ותוהו

1 וישלח יעקב¹ מלאכים² לפניו אל עשו אחיו כו'. הנה ידוע שיעקב שרשו הוא מבחי' שם מ"ה דעולם התקון ושרשו של עשו הוא מבחי' עולם התוהו.³

"וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו" וגו'. ידוע ששרשו של יעקב הוא מבחינת שם מ"ה שבעולם התיקון, ואילו שורשו של עשו הוא מבחינת עולם התוהו.

המאמר פותח בפסוק המתאר את יעקב שולח מלאכים אל עשו בדרכו חזרה מבית לבן. הוא מציג את שני השורשים: יעקב בא מעולם התיקון, העולם המסודר שבאצילות, שנבנה באמצעות שם מ"ה — השם שערך המספרי של אותיותיו הוא 45 — ואילו עשו בא מעולם התוהו, העולם הקדום והכאוטי שקדם לו.

והאורות דתוהו הם גדולים מאד ולא יכלו להתלבש בתוך הכלים.⁴ ונסתלקו מהכלים והן בחינת מקיפים והכלים נשברו ונפלו למטה לכן הי' עשו שלמטה רשע

האורות של התוהו גדולים מאד, ולא יכלו להתלבש בתוך הכלים. הם הסתלקו מן הכלים והם בחינת מקיפים, והכלים נשברו ונפלו למטה. לכן עשו כפי שהוא למטה היה רשע.

בתוהו האורות היו עזים מכדי שהכלים יוכלו להכילם, ולכן האורות הסתלקו כלפי מעלה ונשארו כאורות מקיפים, ואילו הכלים נשברו ושבריהם נפלו לעולמות התחתונים. עשו כפי שהוא מופיע כאן למטה מושרש בשברים שנפלו, ולכן הוא רשע.

אבל מצד שרש שרשו במקיפים דתוהו הרי האורות דתוהו הם למעלה מהאורות דתקון וכמשי"ת לקמן בעז"ה ע"פ ויקח מן הבא בידו מנחה⁵ כו'. וכמשנ"ת ג"כ בפ' תולדות ע"פ ראה ריח בני⁶ כו'.

אבל מצד שורש שורשו במקיפים של התוהו, הרי שאורות התוהו למעלה מאורות התיקון, כפי שיתבאר בהמשך בעזרת ה' על הפסוק "ויקח מן הבא בידו מנחה" וגו', וכפי שנתבאר גם בפרשת תולדות על הפסוק "ראה ריח בני" וגו'.

אולם מקורו העמוק ביותר של עשו הוא באורות התוהו עצמם, שהסתלקו, והם נעלים מאורות התיקון. אדמו"ר הזקן מפנה למאמר מאוחר יותר בפרשה ולמאמר קודם בפרשת תולדות, שבהם מתבאר עניין זה.

קטע 2 • 21

השליחות "לפניו"

2 והנה יעקב חשב שעשו נתברר כבר וחזר לשרשו הנעלה בחי' המקיפים דתוהו שלפני התקון. לכן שלח יעקב מלאכים לפניו ממשי

יעקב חשב שעשו כבר נתברר וחזר לשרשו הנעלה, לבחינת המקיפים של התוהו שקדמו לתיקון. לכן שלח יעקב מלאכים "לפניו" — לפניו ממשי

יעקב האמין שעשו כבר נתברר, ולכן שוב אינו עשו הרשע של הכלים השבורים, אלא חזר למקורו הנעלה במקיפים של התוהו. אדמו"ר הזקן קורא את "לפניו" כפשוטו: לפניו ומעליו.

דהיינו אל בחיי שלמעלה ממנו במדרגה אל עשו אחיו שעירה^{7,8} שהוא בחיי מלכין קדמאין דתהו⁹ בחיי מקיפים כנ"ל

כלומר אל הבחינה הנעלית ממנו במדרגה — "אל עשו אחיו... שעירה", שהיא בחינת המלכים הקדמונים של התהו, בחינת מקיפים, כנזכר לעיל

יעקב שלח אל בחינה נעלית משלו, אל עשו שבשעיר, המסמל את "המלכים הקדמונים" של התהו. אלה הם מלכי אדום שמלכו "לפני מלך מלך לבני ישראל", והקבלה מפרשת אותם כעולמות התהו שקדמו לתיקון.

כדי להמשיך בחיי המקיפים דתהו אליו למטה בתקון שהוא בחיי האו"פ ויאיר המקיף בפנימי וייתחדו יחד.

כדי להמשיך אליו למטה את בחינת המקיפים של התהו, אל תוך התיקון, שהוא בחינת האור הפנימי, כך שהמקיף יאיר בפנימי ויתאחדו יחד.

מטרת השליחות הייתה להמשיך את האור המקיף של התהו אל תוך התיקון, שהוא אור פנימי המתאים לכלים. כך יתאחדו האור המקיף והאור הפנימי, והתיקון יקבל את העוצמה הגדולה של התהו.

קטע 3 • 31

המסר: התיקון הושלם

3 ולכן צוה אותם כה תאמרון לאדני לעשו כו' עם לבן גרתי¹⁰ ויהי לי שור וחמור¹¹ כו' דהיינו שהודיעו שכבר נגמר ונשלם כל סדר התקון דאצי' בתכלית השלימות

ולכן ציווה אותם: "כה תאמרון לאדני לעשו" וגו', "עם לבן גרתי... ויהי לי שור וחמור" וגו'. כלומר, הם הודיעו לו שכל סדר התקון של אצילות כבר הסתיים והושלם בשלמות גמורה,

המסר שיעקב מסר למלאכים נועד להודיע לעשו שמלאכת התיקון הושלמה. שנותיו עם לבן והעושר שרכש שם מסמלים את השלמת תיקונו של עולם האצילות.

כי כל הבחי' ומדרגות שבעולם האצי' בחיי שור וחמור צאן ועבד ושפחה כו'. כולם נתבררו ונתקנו ע"י שם מ"ה.

שהרי כל הבחינות והמדרגות שבעולם האצילות — בחינת "שור וחמור, צאן ועבד ושפחה" וגו' — כולן נתבררו ונתקנו על ידי שם מ"ה.

השור, החמור, הצאן והעבדים שבפסוק מסמלים את כל המדרגות השונות שבאצילות. כולן כבר נתבררו ותוקנו באמצעות שם מ"ה, כוחו של התיקון.

קטע 4 • 41

מקום שלם לברכה

4 וזהו ויהי לי כו'. וכ"ז בא מפני שעם לכן גרתי. פי' בחיי לובן העליון שמשם הי' עיקר כח השפע ליעקב

בעל עולם האצילות לברר ולתקן הכל וכיון שכן שנגמר ונשלם

וזהו "ויהי לי" וגו'. כל זה בא משום ש"עם לכן גרתי" — פירוש, בחינת הלובן העליון, שממנה בא עיקר כוח ההשפעה ליעקב, בעל עולם האצילות, לברר ולתקן את הכול. ומכיוון שכך, שמלאכת התיקון הסתיימה והושלמה,

הצלחתו של יעקב באה מ"לבן", הנדרש כאן מלשון לובן: הבחינה הנעלית של הלובן העליון, שנתנה לו את הכוח לברר ולתקן את כל האצילות. יעקב נקרא בעל עולם האצילות משום שעבודת התיקון שלו שייכת לעולם זה.

מלאכת התיקון בשלימות מעתה ראוי ויוכל להיות השראת והמשכת המקיפים דתהו שאם לא היה

נגמר התיקון בשלימות לא היה יכול להיות המשכת המקיפים כמ"ש בזוהר דלית ברכתא שריא¹² באתר

ריקניא¹³ כו' אלא באתר שלים כו'

בשלמות, מעתה ראוי ואפשר שתשרה ותימשך בחינת המקיפים של התוהו. אילו לא הושלם התיקון בשלמות, לא היה אפשר להמשיך את המקיפים, כמאמר הזוהר: "אין הברכה שורה במקום ריק" וגו', "אלא במקום שלם" וגו'.

רק לאחר שהתיקון הושלם יכולים המקיפים של התוהו לשרות בו. הזוהר מלמד שהברכה שורה רק במקום מלא ולא במקום ריק, ותיקון שטרם הושלם הוא כמקום ריק כזה.

אבל עכשיו שנגמר התיקון בתכלית הי' אתר שלים שראוי להיות בו המשכת המקיפים עליונים לכן

ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך.

אבל עכשיו, לאחר שהתיקון הושלם בשלמות גמורה, זהו מקום שלם הראוי להמשכת המקיפים העליונים לתוכו. לכן "ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך".

מכיוון שהתיקון שלם עכשיו, זהו "מקום שלם" המסוגל לקבל את האורות העליונים. משום כך שלח יעקב להודיע לעשו: הוא מוכן "למצוא חן בעיניך".

דהיינו שתשפיע ותאיר את המקיף שלך אלי בעולם התיקון וזהו מציאת החן. והיינו מפני כי ויהי לי

שור וחמור צאן¹⁴ כו'.

כלומר, שתשפיע ותאיר אליי בעולם התיקון את המקיף שלך, וזהו מציאת החן. והיינו משום ש"ויהי לי שור וחמור צאן" וגו'

ה"חן" שיעקב מבקש הוא שעשו, המסמל את האור המקיף של התוהו, יאיר את האור הזה בעולמו של יעקב, עולם התיקון. יעקב ראוי לכך משום שכל "נכסיו" — מדרגות האצילות — כבר נתבררו ונתתקנו.

דאטהפכא חשוכא לנהורא בעולם התיקון והיז אתר שלים ממש א"כ ראוי אני למצא חן בעיניך שהוא השראת הברכה דבחי המקיפי כו':

משום שהחושך נהפך לאור בעולם התיקון, והרי זה מקום שלם ממש. אם כן, ראוי אני למצוא חן בעיניך, כלומר שתשרה בו ברכת בחינת המקיפים וגוי.

הביטוי הארמי פירושו שהחושך נהפך לאור: בעולם התיקון מה שהיה חשך השתנה, ולכן זהו באמת מקום שלם. משום כך יעקב ראוי לקבל את ברכת המקיפים.

שאלות לשיחה

1. מדוע אורות התוהו גבוהים מאורות התיקון, אף שהתוהו הסתיים בשבירה?
2. כיצד ייתכן שעשו רשע למטה, ובכל זאת שורשו במדרגה שלמעלה מיעקב?
3. מדוע מפרש אדמו"ר הזקן את המילים "לפניו" כ"אל מדרגה שלמעלה ממנו"?
4. מדוע התיקון חייב להיות שלם לפני שהאורות המקיפים יכולים לשרות בו, וכיצד דברי הזוהר על הברכה ועל מקום ריק מסבירים זאת?
5. מה פירוש הדבר שהחושך נהפך לאור בעולם התיקון?

הערות

פסקה 1

1 וישלח יעקב

בהערה נאמר ששתי הנחות נוספות של המאמר נדפסו שם, כפי שנרשמו מפי שומעים שונים.

הערת קה"ת

ב' הנחות אחרות בסה"מ תקס"ה ע' פב. וראה בספר השיחות קיץ ת"ש ע' נ אודות מאמר זה שנאמר בשנת תקס"ב, וכנראה שנאמר עוד פעם. ראה לעיל בציונים לכ"ק אדמו"ר זי"ע. באוה"ת כרך ה תתעב, ב. בד"ה וישלח יעקב תשמ"ג מציין דבמאמר זה ביאור כל פסוק ופסוק על הסדר בדרוש אחד, הוא דבר בלתי רגיל בדרושי חסידות, כי בדרך כלל רוב הדרושים הם על פסוק אחד, ואף שבסידור יש ג"כ דרושים המבארים כו"כ פסוקים על הסדר, מ"מ נראה שדרושים אלו נאמרו כמה פעמים על כל פסוק בפ"ע, ואח"כ נתחברו יחד בדיבור או בכתב, משא"כ בדרוש זה וישלח גוי נראה שמלכתחילה הי' ביאור על כל הפסוקים הנ"ל. ראה גם ד"ה וישלח תשמ"ז.

2 וישלח יעקב מלאכים

הפסוק הפותח את הפרשה: יעקב שולח מלאכים לפניו אל עשו. המאמר קורא את הפסוק הזה ואת הפסוקים הבאים כביטוי לכך שהתיקון מגיע אל המקיפים של התווה

בראשית ל"ב:4:Genesis 32:4

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר שָׂדֶה אֱדוֹם:

And Jacob sent messengers before him to Esau his brother unto the land of Seir, the field of Edom.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

הערת קה"ת

בראשית לב, ד.

3 שיעקב... דעולם התקון... עשו... עולם התווה

בהערה נאמר שהרעיון שיעקב מושרש בתיקון ועשו בתווה מוסבר שם בהרחבה.

הערת קה"ת

לקו"ת להאריז"ל ס"פ וישלח. הענין נתבאר באוה"ת וישלח רלא, ב [מובא גם באוה"ת תבוא ע' תתלרל, ובהערות וקיצורים לתניא ע' מט].

4 ולא יכלו להתלבש בתוך הכלים

ההערה מפנה למקומות נוספים בתורה אור שבהם נדון עניין אורות התווה מופיעה בסוף מאמר שהיו גדולים מכדי להתלבש בכלים. העמודה שבי'9 לפרשת נח, ושם מתחיל ביאור למאמר; ההערה מביאה אותו כמקור לעניין זה.

הערת קה"ת

ראה לעיל ט, ג (ובהנחות הר"פ ע' נח). לקמן קיד, ב. סה"מ תרמ"ג ע' קמו.

5 ויקח מן הבא בידו מנחה

יעקב מכין מנחה לעשו. אדמו"ר הזקן אומר שעליונותם של אורות התווה תתבאר במאמר על הפסוק הזה בהמשך הפרשה

בראשית ל"ב:14:Genesis 32:14

וַיִּלֶּךְ שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו:

And he lodged there that night; and took of that which he had with him a present for Esau his brother:

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

6 ראה ריח בני

דברי יצחק כאשר הוא מריח את יעקב לבוש בבגדי עשו. אדמו"ר הזקן מפנה למאמרו על הפסוק הזה בפרשת תולדות, שבו הוסבר אותו רעיון

בראשית כ"ז:27:Genesis 27:27

וַיֵּגֶשׁ וַיִּשְׁקֶלּוּ וַיֵּרַח אֶת־רֵיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנֵי כְרִית שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'

And he came near, and kissed him. And he smelled the smell of his raiment, and blessed him, and said: See, the smell of my son Is as the smell of a field which the L-RD hath blessed.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

פסקה 2

7 אל עשו אחיו שעירה

בפסוק נשלחים המלאכים אל עשו "ארצה שעיר". אדמו"ר הזקן מזהה את שעיר עם מלכי התווה

בראשית ל"ב:4:Genesis 32:4

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר שָׂדֶה אֱדוֹם:

And Jacob sent messengers before him to Esau his brother unto the land of Seir, the field of Edom.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

8 שעירה

יעקב אומר לעשו שיבוא אליו "שעירה". אדמו"ר הזקן מצרף את המילה לפסוק שאותו הוא מבאר, כאל המקום של התווה שאליו ביקש יעקב להגיע.

בראשית ל"ג:14:Genesis 33:14

יַעֲבֹר־נָא אֲדֹנִי לְפָנַי עֲבֹדוּ וְאֲנִי אֲתַנְהִלָּה לְאִטִּי לְרִגְלֵי הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וּלְרִגְלֵי הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדֹנִי שְׂעִירָה:

Let my lord, I pray thee, pass over before his servant; and I will journey on gently, according to the pace of the cattle that are before me and according to the pace of the children, until I come unto my lord unto Seir.'

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

9 אל בחי' שלמעלה... בחי' מלכין קדמאין דתווה

שיחות של הרבי שההערה מביאה בעניין זה: יעקב שולח אל בחינה הנעלית משלו, ושורשו של עשו במלכים הקדמונים של התווה

הערת קה"ת

ראה לקו"ש ח"ה ע' 402. חט"ו ע' 299 ובהערה 46.

פסקה 3

10 כה תאמרן לאדני לעשו כו' עם לבן גרתי

יעקב מצווה את המלאכים לומר לעשו שהוא התגורר עד עתה עם לבן. אדמו"ר הזקן מפרש זאת כהודעה שהתיקון הושלם

בראשית ל"ב:5:Genesis 32:5

וַיֹּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם־לְבָן גִּרְתִּי וְאַחֲרַי עַד־עַתָּה:

And he commanded them, saying: 'Thus shall ye say unto my lord Esau: Thus saith thy servant Jacob: I have sojourned with Laban, and stayed until now.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

11 ויהי לי שור וחמור

רשימת השור, החמור, הצאן, העבדים והשפחות של יעקב. כאן הם מסמלים את מדרגות האצילות, שכבר נתבררו כולן.

בראשית ל"ב:6

וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלָחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמַצְאִיָּחַן בְּעֵינָיָהּ:

And I have oxen, and asses and flocks, and men-servants and maid-servants; and I have sent to tell my lord, that I may find favour in thy sight.'

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

4 פסקה

12 דלית ברכתא שריא

הזהר מלמד שהברכה אינה שורה במקום ריק. אדמו"ר הזקן משתמש בכך כדי להסביר מדוע המקיפים יכולים להימשך רק לאחר שהתיקון הושלם.

זח"ב קנה, Zohar II, 155a

זח"ג לד, Zohar III, 34a

הערת קה"ת

זח"ב קנה, א. קנו, ב. זח"ג לד, א.

13 דלית ברכתא שריא באתר ריקניא

מקום נוסף בוזהר, המצוטט בהערת קה"ת, ובו אותו עיקרון שהברכה שורה רק במה שמלא.

ספר הזהר, תרומה נ"ב:תקס"ה-53:572-52:565 Zohar, Terumah
נ"ג:תקע"ב

14 ויהי לי שור וחמור צאן

נכסיו של יעקב, הנקראים כאן מדרגות האצילות שנתבררו, והם שהופכים את התיקון למקום שלם.

בראשית ל"ב:6

וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלָחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמַצְאִיָּחַן בְּעֵינָיָהּ:

And I have oxen, and asses and flocks, and men-servants and maid-servants; and I have sent to tell my lord, that I may find favour in thy sight.'

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

Likkutei Torah

הפרשה החסידית

על המהדורה

Hebrew text of Torah Ohr and Likkutei Torah and their marei mekomos ("Sources and References", including the Rebbe's notes): © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

likuteitorah.com. תרגום: CC BY 4.0. ביאורים והערות המקורות: CC BY-NC 4.0.

Sefaria: Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA); The Holy Scriptures: A New Translation (JPS 1917) (Public Domain).

כשלשון המאמר לצדו, (openai/gpt-6-luna-pro:batch) בעזרת בינה מלאכותית likuteitorah.com התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי. likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

© likuteitorah.com. או לספריית ליובאוויטש Sefaria מיום חנימי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל-

likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayishlach/1/ מתוך

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק